БОГОМЉАДЕНАЦ

ЧАСОПИС ЗА ДЕЦУ ⁘ ПРАВОСЛАВНА ЕПАРХИЈА КРУШЕВАЧКА
Број 8 ⁘ септембар 2017. године

Благословом Његовог Преосвештенства
Епископа крушевачког Господина Давида

БОГОМЛАДЕНАЦ

Часопис за децу ⁘ Православна Епархија крушевачка

Издавач:
Епархија крушевачка

Уредник:
Протојерej Радиша Јовановић

Помоћник уредника:
Раде Јовановић

Редакција:
Протојерej ставрофор Драги Вешковац
Протојерej ставрофор Ђорђе Милојковић
Протојерej Александар Величковић

Фотографије:
Стефан Перовић, Р. Јовановић

Илустрације:
Љиљана Јовановић, Звездан Јовановић, Асканио Поповић

Ликовно уређење, припрема и штампа:
Интерклима-графика, Врњци

Тираж:
3.000

ISSN 2334-9875

Сви писани радови у овом броју ауторски су и подлежу Закону о заштити ауторских права. Њихово објављивање могуће је само са писменом дозволом аутора. Потписани радови изражавају ставове аутора.

Часопис „Богомладенац“, Епархија крушевачка
Доситејева 1, 37000 Крушевац, тел. 063/8073124
E-mail: casopisbogomladenac@gmail.com

Реч Епископа

Драга децо у Богомладенцу Христу,
за науку изабрани јунаци и јунакиње

Божја ватрица Сунце, јењава, па се оно за свој заслужени предах од топлог зрака над нама и вама, спрема. А ви, наши полетарци, крећете према једном другом огњишту и ватрици. Према разноврсним и разнобојним наукама које је нама и вама, децо, дао наш Премудри Господ најслађега имена: Исус Христос. Да се дивимо створеном свету красота којима је Он нашу Земаљску кућу и окитио. Да се у њој молимо, читамо, пишемо, рецитујемо, певамо, свирамо, коло играмо, цртамо,

сликамо, вајамо, кројимо и шијемо; у ствари, нашим родитељима, декама и бакама да помажемо. Да све буде чисто и уредно, лепо и културно. Треба знати да од реда и поретка у глави и срцу зависи и ред и поредак у целокупном животу нашем. А да од благослова и љубави Божје зависи наше постојање. Док напредак и врлине и блаженство зависе од наше послушности Богу и од испуњавања Божјих заповести.

Заволимо Оца и Сина и Светога Духа, заволимо Богородицу и све Свете, заволимо нашу Цркву Православну и наше ближње, па ћемо од свих бити и ми сами вољени и прихваћени; и још, за Божју децу сматрани.

Богом благословен полазак у школу, благословен наставак школовања свим ученицима наше Епархије жели

Епископ крушевачки
Давид

БУДУЋНОСТ

Ход ка царству вечности
вредна је могућност.
Ниси сав у прошлости –
живиш за будућност.

Прошлост треба да поштујеш,
истину да волиш,
а са оним што си данас
за сутра се бориш.

Јер будућност кроз слободу
у твоме је хтењу:
није успех сав у сили,
него у спасењу.

свештеник Радиша Јовановић

Данас живимо у свету у коме се веома мало мисли на будућност. У таквом свету човек лако постаје себичан и безосећајан. И веома лако заборави на љубав.

Човек без љубави јесте биће које не брине о другима. Не стара се о природи, не поштује Бога.

Али, човек не може да живи без заједнице са другим људима, да опстаје без здраве природе, да се спасава без Бога и љубави.

У правилно изграђеној заједници са људима, природом и Богом крије се наша будућност.

Када мислимо на друге, и себи градимо лепшу будућност.

(Р. Јовановић, *Православна читанка за најмлађе*)

Нацртајте овде људе и ствари за које мислите
да могу бити важне за вашу будућност

НАЂИМО РЕШЕЊЕ

Попуните поља и добићете решење

1. Доба када је човек млад…
2. Када смо уморни, потребан нам је…
3. Једно годишње доба…
4. Непријатељ лажи…
5. Један једноцифрени број…
6. Цвет, весник пролећа…
7. Весници Божји, дивна и света бестелесна бића

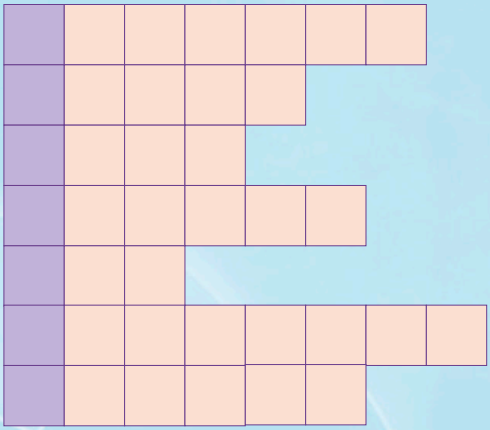

(Решење је на задњој унутрашњој корици)

МОЛИТВА ГОСПОДЊА

Оче наш,
који си на небесима,
да се свети име Твоје,
да дође Царство Твоје,
да буде воља Твоја и на земљи као на небу;
хлеб наш насушни дај нам данас;
и опрости нам дугове наше као што и ми
опраштамо дужницима својим;
и не уведи нас у искушење,
но избави нас од злога. Амин.

МОЛИТВА ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ

Богородице Дјево,
радуј се благодатна Маријо,
Господ је с тобом;
благословена си Ти међу женама
и благословен је плод утробе твоје,
јер си родила Спаситеља душа наших.

Свети Арханђел Михаило, рад руског монаха Григорија Круга (1909-1969)

МОЛИТВА АНЂЕЛУ ЧУВАРУ

Анђеле Христов, чувару мој свети, и заштитниче душе и тела мога, опрости ми све што сагреших у данашњи дан, и избави ме од свакога непријатељског ми противника да не бих никаквим грехом разгњевио Бога мог, но моли се за мене грешног и недостојног слугу да ме покажеш достојна доброте и милости Свесвете Тројице, и матере Господа мога Исуса Христа, и свих Светих. Амин.

МОЛИТВА ПРЕ УЧЕЊА

Свеблаги Господе,

пошаљи нам благодат Твог Светог Духа да оснажи наше духовне силе да би, пазећи на учење које нам се предаје, порасли Теби – нашем Творцу – на славу, родитељима на радост, а Цркви и отаџбини нашој на корист.

СВЕТИ АПОСТОЛ ТОМА

Пореклом је из Галилеје. Савременик и ученик нашег Господа Исуса Христа. Када је чуо Спаситељеву проповед и видео дела која је чинио, свим срцем се приклонио Његовој науци. Почео је свуда да га прати, утврђујући се у истини и вери. Господ га је изабрао да буде један од дванаесторице великих Апостола.

Када су Спаситеља неправедно оптужили и осудили на смрт, свети Тома је био веома жалостан. Страдање Христово на њега је, као и на све Апостоле, оставило тежак и болан утисак. Чак и када се пронела вест да је Христос васкрсао, и када је чуо од других Апостола да им се јавио васкрсли Господ, он од претходне жалости није могао да поверује у то. Рекао је да ако не види на Спаситељевим рукама ране од клинова и рану на ребрима, и док их својом руком не додирне, неће веровати.

У осми дан по Васкрсењу, када су свети Апостоли били окупљени заједно, поново им се јавио Господ. Пошто их је

поздравио, обратио се Томи и казао му да дође и види и додирне ране на његовом телу, па да не буде неверан него веран. Уверивши се пред свима, Тома је одговорио: „Господ мој и Бог мој!“

После силаска Светог Духа и оснивања Цркве, свети Апостоли кренули су на све стране света да проповедају и шире хришћанску веру. Светом Томи пало је у део да крене на исток, у области Азије према Индији. Пут је био напоран и дугачак, задатак тежак. Али, уз Божју помоћ, веома успешан. Много људи, у разним ондашњим народима, трудом светог Апостола, примило је хришћанску веру.

Наравно да је било и оних којима је сметао рад Светог апостола Томе. Један од владара, по имену Муздије, обузет силним гневом наредио је да војници убију овог слугу Божијег. Тако је Свети апостол Тома мученички завршио свој живот. Али дела која је учинио била су сувише јака и вредна. Исти владар који је наредио апостолово погубљење после неколико година примио је хришћанску веру.

Светог апостола Тому прослављамо 19. октобра (6. октобра по старом календару). А прва недеља по Васкрсу посвећена је догађају када је Свети Тома видео васкрслог Господа и уверио се у истинитост Његовог васкрсења.

свештеник Радиша Јовановић

СВЕТИ НИКОЛАЈ, АРХИЕПИСКОП МИРЛИКИЈСКИ

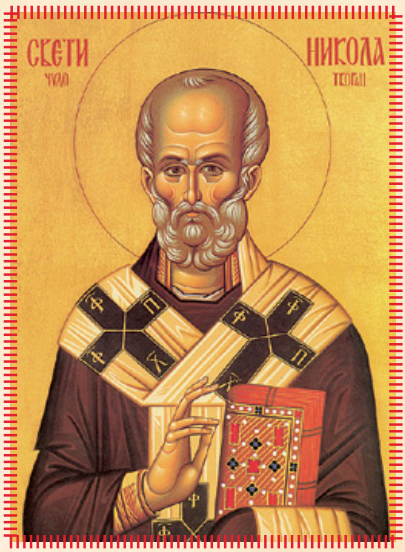

Служитељ Божји, светитељ, чудотворац. И сада, после седамнаест векова од времена у коме је живео, мало је вероватно да има човека у хришћанском свету који није макар чуо за њега.

Свети Николај је рођен у малоазијском граду Патари. Родитељи су му били имућни, али побожни људи. Зато их је Господ обдарио најлепшим даром – дететом које је од најраније младости походила милост Божија. Како је дечак растао, све више се усавршавао у врлинском живљењу и јачао разумом. Почео је да изучава Свето Писмо и да се испуњава мудрошћу Божјом. Када је одрастао, по савету тадашњег епископа града Патаре, родитељи су га предали на службу Богу, и Николај је ускоро примио свештенички чин.

Као свештеник Николај је предано служио Богу и људима. Истицао се и у врлинама, и у служењу, и у мудром управљању црквеним пословима. А нарочито у делима милосрђа. Овог свог угодника Господ је удостојио великим даром чудотворства. Описана су бројна чуда која је свети

Николај, силом Божјом, учинио за време свог живота. Једно од најпознатијих је када је спасио лађу и путнике од страшног невремена које је изненада наишло. Његовом молитвом утишали су се и ветар и море. На истом путовању учинио је још неколико чуда, и многе утврдио у истинитој вери.

По вољи Божјој нешто касније изабран је за архиепископа града Мире, главног града ликијске области у Малој Азији. И на том положају се истакао као верни служитељ Божји и мудри управитељ поверене му Цркве. У то време наступило је ново гоњење хришћана од стране римских царева Диоклецијана и Максимијана. Тада је свети Николај, због исповедања хришћанске вере, са још многим хришћанима био затворен у тамницу, подносећи разне невоље, али не одричући се Господа. Тако је дочекао и слободу даровану хришћанима 313. године у време цара Константина Великог.

Касније, када су се међу хришћанима јавила неисправна и лажна учења која су кварила веру, свети Николај се истакао као бранитељ истините вере, заједно са бројним светим Оцима наше Православне Цркве. Поживео је још пуно година, проповедајући хришћанску веру, поучавајући људе, исцељујући болесне, помажући невољне. Мирно се упокојио, а његово тело је положено у саборну цркву мирске митрополије, где су се дешавала бројна чудеса. А дешавала су се не само ту, него и широм хришћанског света, јер је Господ свог верног слугу прославио и након смрти, и поставио га великим у Царству Небеском.

свештеник Радиша Јовановић

О ЗАВИСТИ, ПОХЛЕПИ И СКРОМНОСТИ

Пажљиво прочитајмо причу о похлепном псу, а затим причу (песму) о морској звезди.

ПАС И ЊЕГОВА СЕНКА

Пас, носећи парче меса, пролазаше покрај једне реке. Опази у реци сенку своју и помисли да је то други пас с месом. Учини му се овај комад нешто већи, залети се да га ограби, испусти свој комад, те му га однесе вода, па стане чудећи се како у један мах оба комада пропадоше.

(Поука – Не види се оно што се има, зато што се гледа оно што се жели…)

Доситеј Обрадовић

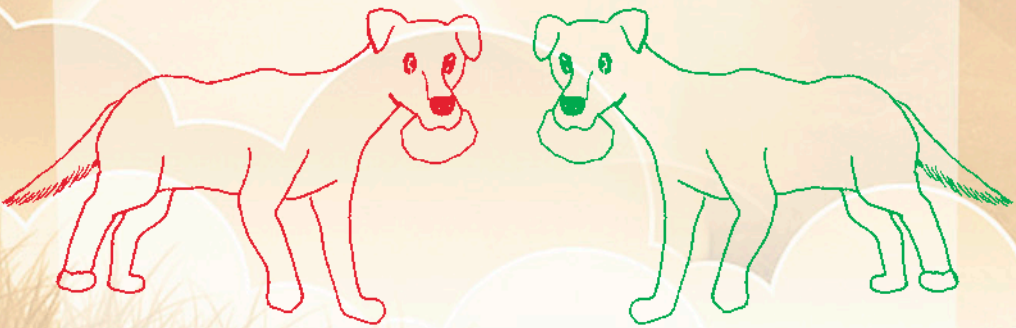

ПРИЧА О МОРСКОЈ ЗВЕЗДИ

Мала морска Звезда са сјајних корала
те се ноћи дуго спремала за бал,
па је око себе алге обмотала
и с дивним осмехом изашла на жал.

Њена прва журка ван морског бездана,
а сама на жалу. Звала би у помоћ.
Нестрпљиво чека свог морског Звездана
да са њим подели пољубац у поноћ.

Све је изгледало као неки оглед –
први пут на копну изнад свога гнезда,
а кад је ка небу усправила поглед,
први пут угледа јата сјајних звезда.

Помислила Звезда да је небо море,
да и она може бити тако златна,
па скакала снажно у висине, горе,
али је висина била недохватна.

О, шта је то она тако забрљала?
Да л' је некад небо згазила на жуљ,
па се одбачена с њега скотрљала
и заувек пала у алге и муљ?

Седела је тако до у сате касне,
све док звезде нису нестале пут таме,
а онда је једна што последња згасне
пришла малој Звезди, с шапатом, уз раме:

„Буди срећна, тамо, усред морског гнезда,
радост у животу стиже кроз ситнице –
Жалосна је звезда међ' хиљаду звезда
кад припада небу и оку скитнице.

Знам да јако желиш да к'о и ми сјајиш,
ал' сјај нећеш стећи вежбом, ни у школи,
сјај мораш у своме срцу да одгајиш
и засјаћеш увек кад те неко воли.

И пшеница сјаји гладноме у хлебу,
обала је звезда дављенику с реке.

Само тужне звезде сијају на небу,
међу собом стране, саме и далеке.

Ја, к'о пас на ланцу, вртим се у кругу,
кад се звезде зближе – следи судар, прасак!
О, како бих с тобом у морску кањугу
заронила срећна макар један часак.

Тако рече звезда, па оде високо
и сакри се негде под небески скут,
а морска Звездица зарони дубоко,
уморна, јер све је чула први пут.

Од тад Звезда живи сред морског бездана.
Сви је зову Звезда јер њен осмех прија,
посебно кад грли свог морског Звездана,
па је срећна дуго, па баш сија, сија.

Раде Јовановић

У првој причи пас је, иако је имао оно му је било потребно, био похлепан и завидан. Учинило му се да је веће оно што је туђе. Решио је да то дограби, али је изгубио и оно своје.

Похлепа увек ствара невоље.

Постоји народна пословица која каже: *Ко тражи веће, изгуби из вреће.*

Објасните ову пословицу на примеру похлепног пса:

.....

.....

.....

А сада идемо до мале морске Звезде. Први пут је изронила из мора и угледала ведро небо. На њему мноштво звезда, сјајних. Позавидела је и пожелела да буде као оне.

Шта је тада покушала да уради?

.....

.....

Да ли је то било могуће?

.....

Њен морски Звездан је каснио, а она је постала тужна, али због нечег другог. Због чега?

.....

Далеке, охоле звезде су са одласком ноћи полако нестајале. Али, једна је била искрена и прави другар. Шта је она урадила?

.....

.....

.....

Пошто се јавила морској Звезди, открила јој је истину о својој самоћи. И истину о самоћи осталих звезда на небу. Оне су горе стране и далеке, без међусобне љубави. Јер, ако се зближе, следи судар и прасак!

Искрена звезда признаје малој морској Звезди да јој чак помало и завиди и да би радо сишла до ње доле да буде срећна бар на часак. Нађите стихове који ово говоре и напишите их:

.....

.....

.....

Мала морска Звезда временом је разумела искреност и самоћу звезде са висине.

Престала је да завиди и није постала похлепна.
Открила је скромност и љубав.
Због љубави постала је срећна. Од среће је засијала.

Набројите и напишите све што вас чини срећним:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Сада размислите о томе колико сте скромни.
Јесу ли могуће ствари које вас чине срећним?
Јесте ли срећни?
Умете ли да будете срећни?

ПРОДАВАЦ СРЕЋКИ

Чика Срећко из улице Пећке,
најчешће виђан у школском кругу,
људима нуди лозове, срећке,
и носи једну велику тугу.

Зашто у школско двориште свраћа
кад деца не купују лозове?
Увек их чека, увек испраћа,
па на станици гледа возове…

Срећки на претек, а Срећко тужан?!
Каква се сплетка у томе крије?
А он нам рече ни крив ни дужан:
„Срећу још нико купио није.

И чујте мене, ви, главе мале –
ваша срећа у вама дрема!
Многи се на њу љуте и жале,
многи је траже ту где је нема”.

Он покри очи рукавом блузе,
ја скренух поглед ка школском кругу.
„Срећа се смеши ту, иза сузе,
на првој станици – чим прећеш тугу.

И увек веруј, веруј у срећу…
Подај је сваком, ил’ бар покушај,
и бирај мању – никако већу,
и никада је, никад не кушај”.

Тако је причао Срећко из Пећке
и једино се са децом дружио.
Једне је године бацио срећке
и с послодавцима се раздужио.

Раде Јовановић

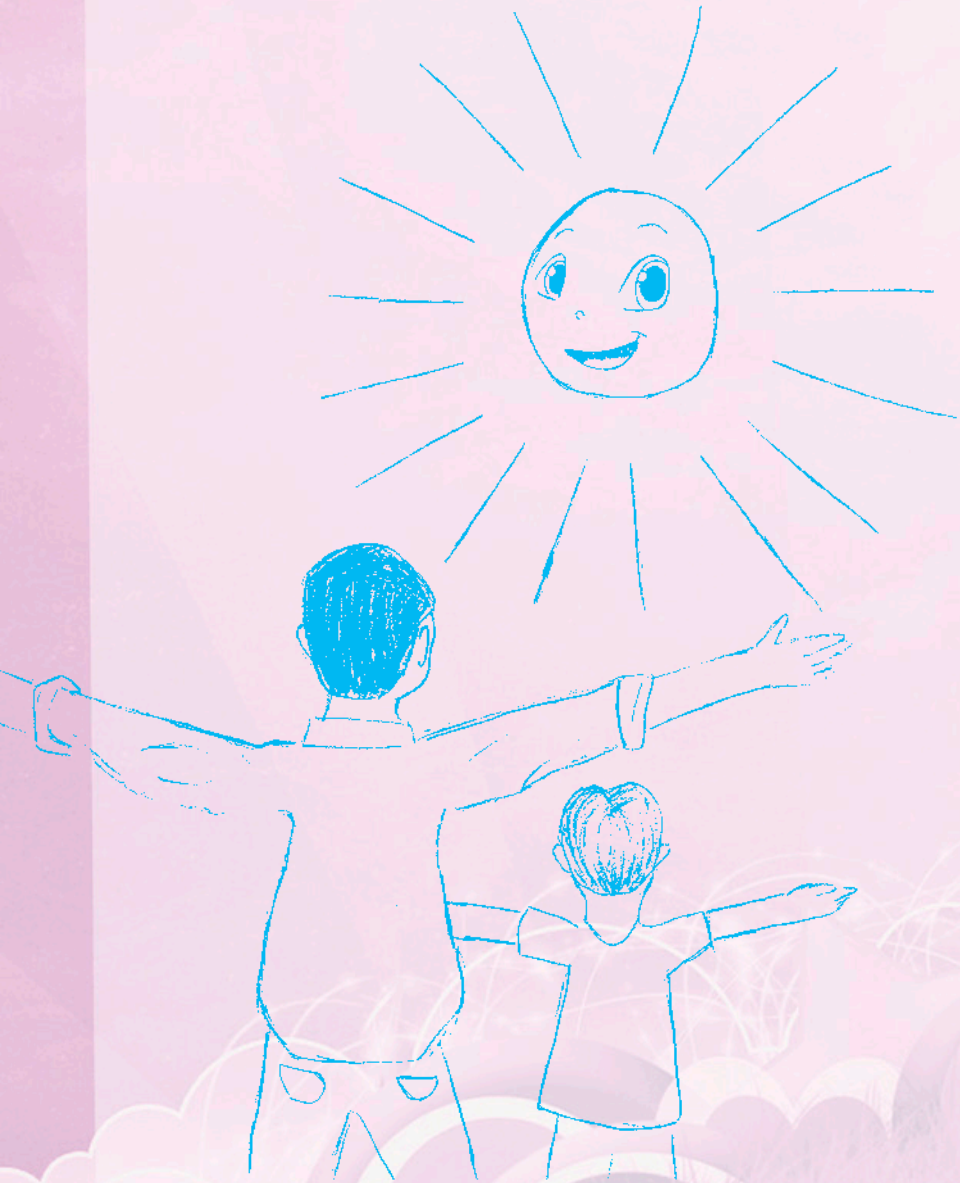

СУСРЕТАЊА

Додела награда на ликовном и литерарном конкурсу часописа БОГОМЛАДЕНАЦ

Нови лепи повод за још један сусрет ученика основних школа са уредништвом епархијског часописа за децу БОГОМЛАДЕНАЦ био је литерарни и ликовни конкурс из претходног броја часописа. Тема је била ЧУВАЈУЋИ ПРИРОДУ МИ ЧУВАМО И СЕБЕ.

По завршетку вечерње службе у цркви Лазарици у Крушевцу, у амфитеатру при овој светињи, уприличена је свечана додела награда и похвалница.

На конкурс је приспело више од 230 радова ученика из већег броја школа. По одлуци жирија награђена су по три најбоља ликовна и литерарна рада.

У категорији литерарних радова награде су освојили:
1. место – Марија Пешић, 7. разред,
ОШ „Мирко Томић“, Обреж
2. место – Тијана Костић, 2. разред,
ОШ „Свети Сава“, Читлук
3. место – Антонела Јеремић, 7. разред,
ОШ „Мирко Томић“, Обреж

У категорији ликовних радова награде су освојили:
1. место – Анастасија Егерић, 4. разред,
ОШ „Јован Јовановић Змај“, Велуће
2. место – Сара Јовановић, 4. разред,
ОШ „Јован Јовановић Змај“, Округлица
3. место – Марија Томић, 3. разред,
ОШ „Свети Сава“, Мачковац

За остале веома успешне радове додељене су похвалнице.

Ученике је поздравио и о радовима говорио главни и одговорни уредник часописа, протојереј Радиша Јовановић, а поздраве Епископа пренео је секретар Његовог Преосвештенства, протојереј-ставрофор Драги Вешковац.

Прочитани су најбољи радови, награде и похвалнице поделили су главни и одговорни уредник часописа, и помоћник уредника, песник Раде Јовановић.

ДЕВОЈЧИЦЕ МУДРИЈЕ ОД СТАРАЦА

Ово се догодило једне недеље на измаку зиме. Снег је почео да се топи, а по селу су текли поточићи. На крају улице, између два дворишта, направила се бара. Њој су пришле две девојчице, свака из свог дворишта, једна млађа, друга старија. Тога дана су им мајке обукле нове хаљинице. Мањој сиву, већој жуту, са шаром. Обе су биле повезане црвеним марамама. Девојчице су биле у цркви на служби Божјој, а сада су дошле да се поиграју код баре. И прохтело им се да се мало брчкају по води. Мања загази у бару обувена, а старија јој рече:

– Не иди, Машо; мама ће да те грди. Ја ћу да се изујем, изуј се и ти.

Изуле се девојчице и пошле у бару, једна другој у сусрет. Маша загази до глежања, па рече:

– Анице, дубоко је, бојим се.

– Ништа зато, неће бити дубље. Пођи само право к мени.

Приближавале су се једна другој.

– Ти, Машо, не прскај; иди полако!

Тек што то рече, а Маша – буђ! ногом по води и вода прсне право на Аничину хаљину. Попрска хаљину, а прсне јој и на нос и у очи. Када је приметила мрље на својој хаљини, Аница се наљути на Машу, поче да је грди и потрчи за њом да је удари. Маша се уплаши, скочи из баре и беж' кући.

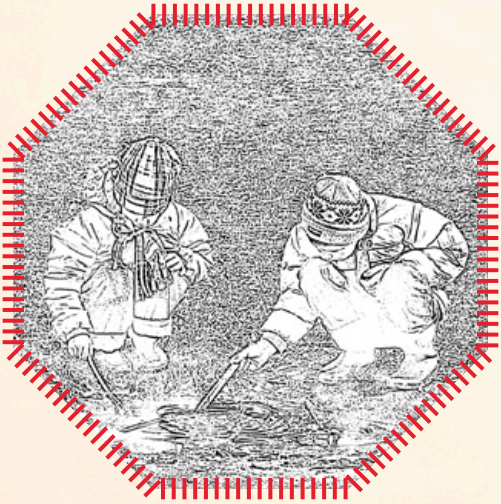

Туда је пролазила Аничина мајка и опазила упрскану хаљину своје кћери.

– А где си се, несрећо, упрљала?

– Маша ме је намерно попрскала.

Аничина мама ухвати Машу и лупне је по затиљку. Маша задречи, као да је кољу. Изађе Машина мати.

– Што ми тучеш дете? – викну и поче да грди сусетку.

Реч по реч и жене се завадише. Истрчали сељаци, скупило се на улици мноштво света. Сви вичу, а нико никога не слуша. Свађали се и свађали, па би се већ скоро и потукли да се није умешала старица, Аничина бака. Она се угура међу сељаке и поче да им говори:

– Шта радите, људи Божји, у свету недељу? Мир међу вама! Уместо да се веселите, ви кавгу замећете! Душу грешите!

Кавгаџије не слушају стару, замало да је сруше. Не би их она измирила да се Аница није већ састала са Машом. Док

су се жене препирале, очисти Аница хаљиницу и дође опет крај баре. Узе дрвце и поче њиме да копка каналчић којим ће воду да пропусти из дворишта на улицу. Ускоро јој се придружила и Маша тако да је каналчић брже напредовао. И управо у тренутку кад су се људи сукобили, потече вода на улицу тамо где је старица мирила сељаке. Трче девојчице једна с једне, а друга с друге стране поточића.

– Види га, Машо, види! – виче Аница. А и Маша нешто весело узвикује. Трче тако девојчице низ поточић и прате дрвце које плива у њему. Тако доспеше посред гужве на улици. Старица их опази па рече сељацима:

– Бојте се Бога, људи; због ових цурица сте хтели да се потучете, а оне су одавно заборавиле на све и лепо се играју. Мудрије су од вас!

Сељаци погледају девојчице, па се застиде и оду кући.

Не будете ли као деца невини, нећете ући у Царство Божје.

Причу написао: Лав Толстој

Повежимо појмове и нађимо решење:

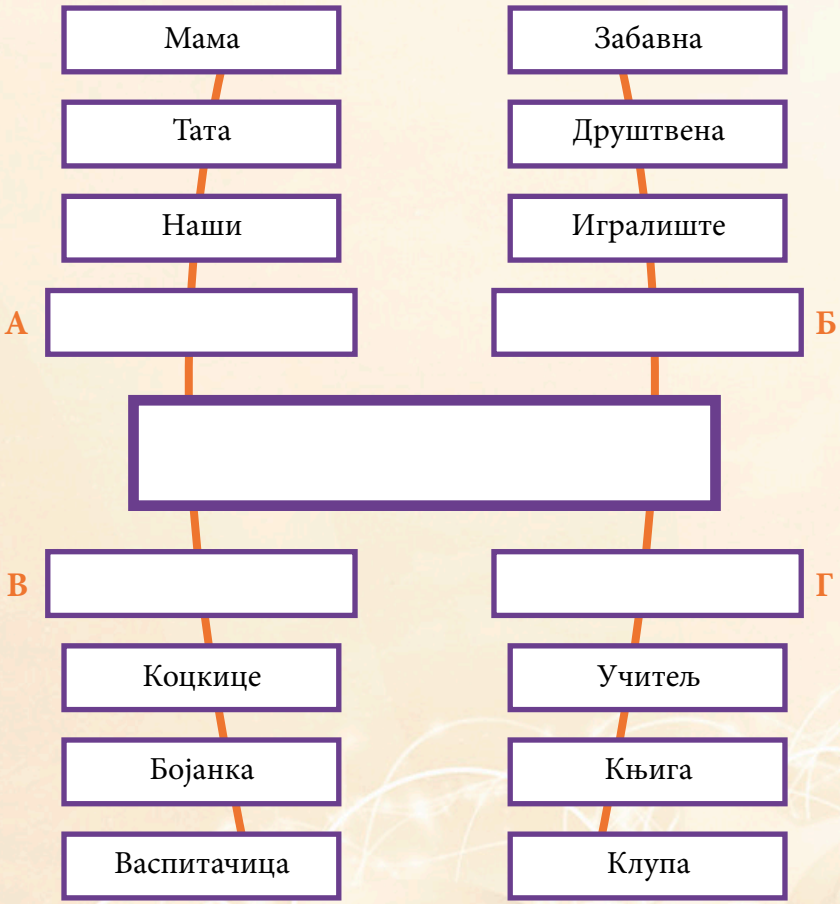

(Решење је на задњој унутрашњој корици)

САДНИЦА*

Ликови: старац и пролазник

(На сцени је старац, припрема терен да засади воће. Поред њега је садница – прут или грана. Говори за себе, наглас)

СТАРАЦ: Где год нађеш згодно место, ту дрво засади, а дрво је благородно, па ће да т' награди…

(Узима садницу и поставља је у земљу – овде то може да буде већа саксија. Наилази странац-пролазник, стаје и посматра га)

ПРОЛАЗНИК: Добар ти дан, старче!

СТАРАЦ (стаје с радом, погледа га): Бог и теби добро дао!

ПРОЛАЗНИК: Напредује ли посао? Је ли тешко?

СТАРАЦ: Није, кад се с воћем ради (наставља сађење).

ПРОЛАЗНИК: Извини, старче, морам да те питам још нешто. Због чега се толико мучиш око ове биљке, када си већ у годинама и вероватно нећеш дочекати да окусиш њен род?

СТАРАЦ (прекида посао и мирно одговара): А шта би ти, пријатељу, јео, да твој отац и деда нису садили? (Наставља са радом)

ПРОЛАЗНИК: Јес', вала, тако је (одлази даље).

(Крај)

свештеник Радиша Јовановић

---

* Према мотиву из кратке народне приче

Решење задатка са 6. странице:
1. МЛАДОСТ, 2. ОДМОР, 3. ЛЕТО, 4. ИСТИНА, 5. ТРИ, 6. ВИСИБАБА,
7. АНЂЕЛИ. Коначно решење: МОЛИТВА

Решење задатка са 31. странице:
А – Родитељи, Б – Игра, В – Вртић, Г – Школа. Коначно решење: ДЕЦА

Фрескопис, храм Вазнесења Господњег у Глободеру

Са службе у Глободеру, 2016.